

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Cezary Banasiński
Delegatura w L.
20-079 L., ul. Dolna 3-go Maja 5
Tel. (0-81) 532-35-31, 532-54-48,
Fax (0-81) 532-08-26
E-MAIL: L@UOKIK.GOV.PL

L., dnia 22 czerwca 2006 r.

RLU-430-01/06/MW

DECYZJA RLU Nr 17/06

Stosownie do art. 28 ust. 6 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080) i § 6 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2002 r. w sprawie określania właściwości miejscowej i rzeczowej delegatur Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Dz. U. z 2002r. Nr 18, poz.172 ze zm.), po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego przeciwko M.C. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „E” z siedzibą w L., w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z zarzutem nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu administracyjnym RLU 430/02/05/MW tj. w postępowaniu sprawdzającym wykonanie decyzji RLU –17/03 z dnia 14 lipca 2003r.

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

na podstawie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się na M.Ch.** prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą PW „E” z siedzibą w L. **karę pieniężną** w wysokości 3860 zł (słownie: trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt złotych) co stanowi równowartość 1000 euro (jeden tysiąc euro), za nieudzielenie w wyznaczonym terminie informacji żądanych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na podstawie art. 45 ustawy o ochronie(...).

UZASADNIENIE

Dnia 24 marca 2006r. na podstawie art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jedn. Dz. U. z 2005r. Nr 244, poz. 2080) – zwanej dalej: ustawa o ochronie (...) wszczęto z urzędu postępowanie

administracyjne RLU- 430-01/06/MW przeciwko M.C. prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą PW „E” z siedzibą w L. [REDAKTOWANE] w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z zarzutem nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu administracyjnym RLU- 430-02/05/MW tj. w postępowaniu sprawdzającym wykonanie decyzji RLU –17/03 z dnia 14 lipca 2003r.

W toku postępowania zostały zgromadzone następujące dokumenty: Zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej przedsiębiorcy M.C., cennik okien i drzwi, wzór umowy kupna okien i drzwi, kolejne pisma organu antymonopolowego kierowane do przedsiębiorcy w toku postępowania o sygnaturze RLU-430-01/06/MW, notatki służbowe. Pismem z dnia 16 maja 2006r. zawiadomiono przedsiębiorcę o zakończeniu zbierania materiału dowodowego.

Organ antymonopolowy ustalił, co następuje :

Dnia 14 lipca 2003r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu, wydał Decyzję RLU Nr 17/03, w której stwierdził stosowanie, oraz nakazał zaniechania stosowania przez przedsiębiorcę – M.C., działającej pod firmą PW „E” w L. praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, poprzez naruszenie obowiązku udzielania konsumentom rzetelnej, prawdziwej i pełnej informacji, o czym mowa w art.23a ust. 2 ustawy o ochronie (...) tj.:

-stosowanie przez M.C. w umowach zlecenia zawieranych z konsumentem poza lokalem przedsiębiorstwa zapisów umowy o następującej treści:

- 1.) w przypadku rezygnacji lub ograniczenia zlecenia, które traktowane jest jako odstąpienie od umowy zgodnie z art. 394 k.c. (zobowiązania), zadatek nie jest zwracany;
- 2.) w razie rezygnacji z usługi 14 dni (w terminie jw.) firma ma prawo do roszczeń 40% wartości usługi ze względu na poniesione koszty;

-nieinformowanie konsumentów na piśmie przy zawieraniu z nimi umów poza lokalem przedsiębiorstwa o prawie odstąpienia od umowy w terminie 10 dni od jej zawarcia oraz nie wręczanie im wzoru oświadczenia o odstąpieniu. Dodatkowo zobowiązano przedsiębiorcę do złożenia w Dzienniku Lubelskim- wydanie piątkowe, w terminie 30 dni od uprawomocnienia decyzji, jednokrotnego oświadczenia.

Decyzję doręczono przedsiębiorcy dnia 16 lipca 2003r., a w dniu 30 lipca 2003r. stała się prawomocna. Następnie dnia 25 października 2005r. wpłynęło do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w L. pismo Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w L. zawiadamiające o przeprowadzonej kontroli u w/w przedsiębiorcy. Wyniki kontroli wskazywały na stosowanie przez M. C. po dacie wydania w/w decyzji zakwestionowanych w decyzji zapisów.

Dowód : pismo z dnia 20.10.2005r.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK w dniu 9 listopada 2005r., wszczął Postanowieniem Nr 202 o sygn. akt: RLU-430-02/05/MW z urzędu postępowanie administracyjne przeciw M.C. w sprawie nałożenia kary pieniężnej w związku z zarzutem niewykonania Decyzji RLU- Nr 17/03 z dnia 14.07.2003r. Postanowienie

zostało przesłane na adres przedsiębiorcy ustalone na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej prowadzonego przez Prezydenta Miasta L.a.
dowód: zaświadczenie o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej, Postanowienie Nr 202 z dnia 09.11.2005r. wraz z dowodem doręczenia

Ustalono, że stosowana aktualnie przez przedsiębiorcę umowa kupna zawierała postanowienia mogące nosić znamiona niedozwolonego postanowienia w rozumieniu art.385¹§1 i 385³ Kodeksu cywilnego o treści następującej: „Firma nie przewiduje możliwości odstąpienia od niniejszej umowy, a w związku z tym nie przewiduje zwrotu zadatku”. Ponadto stwierdzono fakt braku zapisu w umowie gwarancyjnej stosownie do art. 13 ust.4 ustawy z dnia 27 lipca 2002r. o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej (...) (Dz. U. Nr 141, poz. 1176), który wymaga, by umowa gwarancyjna zawierała zapis: „gwarancja na sprzedany towar konsumpcyjny nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z niezgodności towaru z umową”. W związku z powyższym M.C. została wezwana przez organ antymonopolowy do przedłożenia obowiązującego w stosunkach z konsumentami wzoru umowy oraz zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności gospodarczej. Analiza dostarczonego przez przedsiębiorcę wzoru umowy uzasadnionym czyniła zarzut niewykonania Decyzji RLU Nr 17/03 z dnia 14 lipca 2003r. w jego punkcie I. Ponadto zobowiązano przedsiębiorcę do złożenia dodatkowych wyjaśnień, między innymi dotyczących ilości zawartych przez przedsiębiorcę umów poza siedzibą lokalu od daty uprawomocnienia się Decyzji RLU-17/03, podanie w ilu przypadkach od tej daty przedsiębiorca odmówił wypłaty zadatku konsumentowi w przypadku odstąpienia od umowy zawartej poza siedzibą lokalu, oraz przesłania kserokopii dokumentacji obrazujących przychód przedsiębiorcy za rok 2003 i 2004. Przedsiębiorca powyższe postanowienie, łącznie z żądaniem udzielenia wyjaśnień otrzymał dnia 17 listopada 2005r. Postanowienie – jak wynika z informacji na „potwierdzeniu odbioru” Pocztex – Kurier Poczty Polskiej zostało odebrane przez M. C, córkę M.C. .

dowód: potwierdzenie odbioru Pocztex nr nadawczy 31805

Przedsiębiorcy wyznaczono 14 dniowy termin do udzielenia wyjaśnień oraz poinformowano o skutkach złożenia informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd wynikających z treści art. 101 ust.2 pkt 2) ustawy o ochronie (...).
M.C. nie ustosunkowała się do treści przedstawionych zarzutów, ani nie udzieliła wyjaśnień.

Prezes Urzędu wzywał przedsiębiorcę do udzielenia wyjaśnień kolejnymi pismami dnia: 12.12.2005r. oraz pismem z dnia 30 grudnia 2005r. Pierwsze pismo odebrała w dniu 14.12.2005r. M.C. (córka), drugie w dniu 03.01.2006r. zostało odebrane przez M C.. (syn).

dowód: potwierdzenie odbioru Pocztex nr nadawczy 24950 i 166731805

Również powyższe wezwania do udzielenia wyjaśnień pozostały bez odpowiedzi przedsiębiorcy.

Pismem z dnia 19 stycznia 2006r. przedsiębiorca M.C. została wezwana do osobistego stawiennictwa w siedzibie UOKiK Delegatura w L. na dzień 26 stycznia 2006r. wraz z całością korespondencji prowadzonej z Urzędem o sygn. akt RLU-430-2/05/MW. Odbiorcą w/w pisma, otrzymanego w dniu 19.01.2006r. była M.C.- córka przedsiębiorcy.

dowód: pismo z dnia 17.01.2006r. wraz z dowodem doręczenia

W dniu wyznaczonym w w/w piśmie przedsiębiorca nie stawiał się na wezwanie Prezesa UOKiK.

Następnie w dniu 1 marca 2006r. na podstawie upoważnienia Prezesa UOKiK Nr3/2006r. z dnia 27.02.2006r. odbyła się kontrola przeprowadzona przez organ antymonopolowy w celu sprawdzenia wykonania Decyzji Prezesa UOKiK RLU-17/03 z dnia 14 lipca 2003r. Kontrola odbyła się w siedzibie przedsiębiorcy, adres którego ustalono na podstawie zaświadczenia w ewidencji działalności gospodarczej. Adres siedziby przedsiębiorcy tj. P jest tożsamy z adresem zamieszkania M.C..

Jak wynika z protokołu kontroli M.C. odmówiła składania wyjaśnień oraz okazania stosownych dokumentów tłumacząc się chorobą oraz faktem przetrzymywania dokumentacji firmy w innym miejscu. W tej sytuacji kontrolujący ustnie wezwał przedsiębiorcę do osobistego stawienia się w siedzibie UOKiK – Delegatura L. w dniu 4.03.2006r. M.C. odmówiła podpisania protokołu kontrolnego.

Dowód : protokół kontroli dnia 27.02.2006r.

M.C. nie stawiała się w siedzibie UOKiK – Delegatura L. w wyznaczonym terminie.

Następstwem powyższego było wydane postanowienie Nr 65 z dnia 24 marca 2006r. skutkujące wszczęciem z urzędu przez Prezesa UOKiK, postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa Urzędu w postępowaniu administracyjnym o sygn. akt RLU430/02/05/MW tj. w postępowaniu sprawdzającym wykonanie decyzji RLU-17/03 z dnia 14 lipca 2003r. o czym zawiadomiono przedsiębiorcę pismem z dnia 24 marca 2006r. Pismo zostało przez przedsiębiorcę odebrane osobiście w dniu 28.03.2006r.

dowód : pismo z dnia 24.03.2006r. wraz z potwierdzeniem odebrania

W braku żądanych wyjaśnień ze strony Przedsiębiorcy w terminie, w kolejnym piśmie z dnia 27 kwietnia 2006r. wyznaczono dodatkowy termin do ich udzielenia, mianowicie do dnia 12 maja 2006r.

Dowód: pismo z dnia 27.04.2006.

Również w tym terminie przedsiębiorca nie udzielił żądanych wyjaśnień.

W dniu 16 maja 2006r. Prezes UOKiK zawiadomił przedsiębiorcę o zakończeniu prowadzonego postępowania administracyjnego oraz wezwał przedsiębiorcę do zapoznania się z aktami sprawy. Pismo adresowane na adres: ul. [REDAKTOWANE] w L., odebrała w dniu 19.05.2006r. M. C.- córka przedsiębiorcy.

Dowód : pismo z dnia 16.05.2006r. wraz z potwierdzeniem doręczenia

Dla potrzeb postępowania administracyjnego zwrócono się z prośbą do Prezydenta Miasta L. (Urzędu Miasta L., Wydziału Spraw Administracyjnych) o przesłanie informacji dotyczących aktualnych danych przedsiębiorcy PW „E”- M.C.. Pismem z dnia 19.05.2006 przekazano z Urzędu Miasta L. informację, że nazwa, siedziba i adres siedziby przedsiębiorcy pozostają niezmienione, co jasno wynika z wypisu z rejestru działalności gospodarczej.

dowód: pismo z dnia 19.05.2006r.

Organ antymonopolowy zważył co następuje :

Stosownie do art. 45 ust.1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przedsiębiorcy są zobowiązani do przekazywania wszelkich koniecznych informacji i dokumentów na żądanie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Realizacja zadań spoczywających na Prezesie UOKiK podejmowanych w interesie publicznoprawnym wymaga współdziałania ze strony przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 101 ust. 2 pkt.2 ustawy o ochronie (...) Prezes Urzędu może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorcę, który nie spełni ciążącego na nim obowiązku na mocy art. 45 ust.1 w/w ustawy, karę pieniężną w wysokości stanowiącej równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro. Należy zauważyć, że na możliwość nałożenia przedmiotowej kary nie ma wpływu okoliczność, czy przedsiębiorca umyślnie czy nieumyślnie nie udzielił żądanych informacji.

Jak wyżej wykazano organ antymonopolowy sześciokrotnie wzywał Przedsiębiorcę do złożenia stosownych wyjaśnień, co wynika z prawidłowo doręczonych pism.

Kwestię doręczeń pism kierowanych przez organ administracji państwowej do osób fizycznych reguluje art. 43 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz.1071 z późn. zm), który stanowi, że pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. Jest to tzw. doręczenie właściwe. Wszystkie inne formy doręczeń pism osobom fizycznym mają charakter uzupełniający, a ich celem jest przede wszystkim umożliwienie biegu postępowania w przypadku opieszałości lub złej woli adresatów.

Art. 43 cyt. ustawy stanowi, że w przypadku nieobecności w mieszkaniu pisma doręcza się za pokwitowaniem do rąk dorosłego domownika, sąsiada lub dozorczy domu, gdy osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. Jest to doręczenie zastępcze, czyli takie kiedy pisma odbiera inna osoba. Doręczenie takie musi być dokonane z zachowaniem kilku przesłanek wynikających z treści tego przepisu. Po pierwsze więc adresat w mieszkaniu przebywa, a jest tylko w nim nieobecny w chwili doręczenia pisma, po drugie pismo przyjmują za pokwitowaniem osoby wymienione w przepisie z zachowaniem kolejności w nim przewidzianej, po trzecie zaś osoba odbierająca pismo zobowiązuje się do oddania go adresatowi osobiście. Powyższe przesłanki zostały w okolicznościach sprawy wypełnione, bowiem adres przy ul.xx jest miejscem zamieszkania M.C. (potwierdzone w czasie kontroli), pisma odbierały pełnoletnie dzieci przedsiębiorcy za pokwitowaniem, lub ona sama osobiście. Pokwitowanie przez dorosłego domownika odbioru korespondencji adresowanej do innej osoby jest jednocześnie jego zobowiązaniem do dostarczenia pisma tej osobie.

Zatem wszystkie pisma kierowane przez Prezesa Urzędu za pośrednictwem Poczty Polskiej zostały doręczone prawidłowo.

Art.45 ust. 2 ustawy o ochronie (...) stanowi, że żądanie Prezesa Urzędu powinno zawierać wskazania zakresu informacji i okresu, którego dotyczą, wskazanie celu żądania oraz wskazanie terminu udzielenia informacji, a także pouczenie o sankcjach za nieudzielenie informacji lub za udzielenie informacji nieprawdziwych lub wprowadzających w błąd.

Należy zauważyć, że pisma organu antymonopolowego kierowane do przedsiębiorcy w postępowaniu o stwierdzenie wykonania decyzji RLU- 17/03, o sygn. akt RLU-061-

3/03/MW odpowiadały w/w wymogom. W każdym z nich wskazano zakres żądanych informacji z zaznaczeniem, jakich informacji mają dotyczyć, by można było stwierdzić, czy doszło do wykonania nakazu określonego w Decyzji Nr 17/03, o sygn. akt RLU-061-3/03/MW oraz w jakim terminie należy udzielić odpowiedzi. Jednocześnie we wszystkich pismach pouczono przedsiębiorcę o skutkach nie wywiązania się z obowiązku, mianowicie o tym, że na mocy art.101 ust.2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) może zostać nałożona kara pieniężna.

Mimo prawidłowego doręczenia pism przedsiębiorca nie zastosował się do stawianych żądań. Jedynymi dostarczonymi dokumentami był wzór umowy kupna, cennik oferowanych przez przedsiębiorcę produktów oraz usług, a także wypis z rejestru działalności gospodarczej. Powyższe dokumenty okazały się niewystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy. Pomocne w tej kwestii okazały się: kontrola przeprowadzona przez Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w L. w dniach 28.09.- 07.10. i 13.10.2005r. w PW „E” miejscu wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej tj. w L. ul. Bronowicka 38 oraz dostarczony wzór karty gwarancyjnej.

W okresie od 9 listopada 2005r. (tj. od momentu wszczęcia w/w postępowania) do 24 marca 2006r. przedsiębiorca ani razu nie przesłał żądanych informacji, ani nie pojawił się osobiście w UOKiK Delegatura w L. celem ich udzielenia. Tym bardziej dnia 1 marca 2006r., kiedy to odbyła się kontrola (w miejscu zamieszkania i jednocześnie siedzibie przedsiębiorcy przy ulicy [REDAKTOWANE]), przedmiotem której było sprawdzenie wykonania Decyzji Nr 17/03, nie udało się ustalić niezbędnych kwestii.

Następstwem powyższych okoliczności stała się konieczność wszczęcia postępowania administracyjnego z urzędu w dniu 24.03.2006r. o sygnaturze sprawy RLU- 430-01/06/MW w sprawie nałożenia kary pieniężnej na Przedsiębiorcę, tym razem z tytułu nieudzielenia informacji żądanych przez Prezesa UOKiK w postępowaniu administracyjnym RLU – 430- 02.05.MW tj. w postępowaniu sprawdzającym wykonanie decyzji RLU-17/03. W związku z postanowieniem dotyczącym powyższego postanowienia wyznaczono przedsiębiorcy ostateczny termin do złożenia wyjaśnień (tj. 12 maja 2006r.). Pismo w tym zakresie wysłano na adres siedziby przedsiębiorcy dnia 27 kwietnia 2006r. Ostatnim pismem doręczonym przedsiębiorcy jest zawiadomienie o zakończeniu zbierania materiału dowodowego w postępowaniu administracyjnym RLU-430-01/06/MW. Doręczono je na adres: [REDAKTOWANE] odbiorcą była M. C. (córka przedsiębiorcy).

Wyżej opisane zachowania przedsiębiorcy przyczyniły się do długotrwałości postępowań administracyjnych. Niedopełnienie ciążącego na przedsiębiorcy obowiązku uniemożliwiło prawidłowe przeprowadzenie postępowań. W związku z nieotrzymaniem informacji i dokumentów, o jakie organ antymonopolowy wystąpił w toku przeprowadzonych czynności, niemożliwym okazało się merytoryczne rozstrzygnięcie w przedmiocie sprawy. W świetle przedstawionych okoliczności należy stwierdzić, że nałożenie na przedsiębiorcę M.C. kary pieniężnej określonej w przepisie art. 101 ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) jest dopuszczalne i uzasadnione.

Zgodnie z przytoczonym wyżej artykułem ustawy organ antymonopolowy może nałożyć karę stanowiącą równowartość od 1 000 do 50 000 000 euro. Stosownie do art. 115 w/w ustawy wartość euro podlega przeliczeniu na złote według kursu średniego walut obcych ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski w ostatnim dniu roku kalendarzowego poprzedzającego rok nałożenia kary. Średni kurs waluty euro wg Tabeli Nr 252/A/NBP/2005 z dnia 30 grudnia 2005r. wyniósł 3,8598 zł.

Kary nakładane na mocy art.101 ust.2 pkt 2 ustawy o ochronie (...) są karami związanymi z naruszeniem procedury uczestnika postępowania. Są to sankcje za naruszenie (niedotrzymanie) obowiązku natury procesowej o charakterze prewencyjnym, represyjnym i dyscyplinującym. Mają one na celu zniechęcenie przedsiębiorców do nieprzestrzegania obowiązku udzielania informacji na żądanie Prezesa UOKiK. Nałożenie kary należy potraktować jako podkreślenie naganności zachowania przedsiębiorcy. Orzeczona kara powinna stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. Jej nałożenie powinno również przyczynić się w przyszłości do zapobieżenia zaistnienia podobnych sytuacji, do tej jaką opisano w niniejszej decyzji.

W świetle powyższych okoliczności organ antymonopolowy ustalił wysokość kary na wyniósł 3860 zł. (słownie: trzy tysiące osiemset sześćdziesiąt złotych), co (po zaokrągleniu do pełnych złotych) stanowi równowartość 1 000 euro (słownie: jeden tysiąc euro). Jakkolwiek jest to kara najniższa z możliwych do nałożenia, to zdaniem Prezesa Urzędu spełni swą funkcję zarówno prewencyjną jak i represyjną.

Ustalając wymiar kary kierowano się przepisami zawartymi w art. 104 ustawy o ochronie(...), który stanowi, że należy uwzględniać w szczególności okres, stopień oraz okoliczności uprzedniego naruszenia przepisów tej ustawy. W tym przypadku pierwsze postanowienie wydano w listopadzie 2005r. i od tego momentu przedsiębiorca nie udzielił żadnych wyjaśnień, po równoczesnym pouczeniu o grożącej karze za nieudzielenie informacji w toczącym się postępowaniu. Przedsiębiorca nie określił przyczyn nieudzielenia informacji, nie zwrócił się również o wyznaczenie dodatkowego terminu (do Prezesa Urzędu) do wyjaśnień, gdyby wyznaczony był niemożliwy do dotrzymania. Wyłącznie z inicjatywy Urzędu terminy te przedłużano na korzyść przedsiębiorcy. Mimo, iż wszystkie pisma były doręczane prawidłowo, przedsiębiorca nie reagował na kolejne monity. Kontrola przeprowadzona w siedzibie przedsiębiorcy nie dała podstaw do rozstrzygnięcia kwestii postępowania administracyjnego. Należy podkreślić, że przedsiębiorca dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie (...) także w przypadku niezastosowania się do nakazu z Decyzji Prezesa Urzędu Nr 17/03, co miało wpływ na wysokość ustalonej kary.

Z drugiej jednak strony przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą o niewielkich rozmiarach (produkcja stolarki drzwiowej i okiennej). Działalność ta, szczególnie w ostatnim czasie, nie przynosi przedsiębiorcy żadnych dochodów. Jednocześnie przedsiębiorca nie ma innych źródeł dochodu. Okoliczność ta wpłynęła na ustaleniu wysokości kary w najniższym rozmiarze.

Zgodnie z art. 105 ust.4 ustawy o ochronie (...) karę pieniężną należy wpłacić w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP 0/0 Warszawa nr 51 10101010 00 7878 22 31 000000.

Zgodnie z art.78 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 479²⁸ § 2 kodeksu postępowania cywilnego od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie-Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury UOKiK w L..

Otrzymuje:

1/

Z up. Prezesa UOKiK
Dyrektor Delegatury w L.
Ewa Wiszniowska